

عنوان مقاله:

مطالعه و بررسی پتانسیل هیدروکربن‌زایی سازندهای پابده و گورپی به کمک ارزیابی ژئوشیمیایی سنگ منشا برش پشگر در میدان نفتی منصورآباد

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی نفت، گاز و پتروشیمی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

کامبیز کرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی نفت، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد امیدیه، امیدیه، ایران

اسدالله جوع عطابیرمی - گروه مهندسی نفت، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد امیدیه، امیدیه، ایران

خلاصه مقاله:

به علت داشتن پتانسیل بالقوه برای تولید نفت حوضه رسوبی زاگرس یکی از مهمترین حوضه ها به شمار می آید، منطقه مورد مطالعه ما در این حوضه قرار گرفته است. در این مطالعه پتانسیل هیدروکربن‌زایی سازندهای گورپی و پابده در برش پشگر به عنوان سنگ های منشاء احتمالی در میدان نفتی منصورآباد مورد ارزیابی ژئوشیمیایی قرار گرفته اند. از سازند پابده و گورپی نمونه برداری شد و توسط دستگاه راک- اول 6 مورد آنالیز قرار گرفت. ترسیم داده‌های حاصل از پیرولیز راک اول نشان دهنده این است که سازندهای پابده و به خصوص گورپی پتانسیل هیدروکربن‌زایی را دارند. نمونه های سازندهای گورپی و پابده مشخص می کنند این دو سازند به‌بلوغ حرارتی کاملی نرسیده اند که این نشان دهنده آن است که اکثر نمونه های این دو سازند به پنجره نفتی وارد نشده اند و با توجه به اینکه نمونه های ما سطح الارضی می باشند این مساله کاملا طبیعی است. تعیین میزان جذب هیدروکربن توسط ماتریکس سنگنشان داد که میزان جذب در نمونه های سازند گورپی بیشتر از سازند پابده است و این امر حاکی از آن است که ماتریکس سنگها در سازند گورپی در مقایسه با سازند پابده دارای کانی های رسی بیشتری است.

کلمات کلیدی:

پتانسیل هیدروکربن‌زایی، سنگ منشاء، ارزیابی ژئوشیمیایی، سازند پابده و گورپی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/640711>

